

A KÜZDELEMTŐL A GYŐZELEMIG

Március 7., szombat délután

Jézus Krisztus követése nem mentesít a konfliktusoktól, és nem jelent lelki restséget. A Krisztusért végzett szolgálat minden öröme szent kötelességek vállalását és folytonos, valamint durva konfliktusok kockázatát jelenti. Krisztust követni kemény harcot, tevékeny erőfeszítést, a világ, az emberi természet és az ördög elleni küzdelmet jelent. Örömről a heves küzdelemben a Krisztusért kivívott győzelem jelenti... Munkálkodásért álltunk csatarendbe, nem „az eddelért, amely elvész, hanem az eddelért, amely megmarad az örök életre” (Jn 6:27).

Minden léleknek tisztában kell lennie azzal, hogy mindez mibe kerül. Senki sem ér el sikereket kitartó erőfeszítések nélkül. Munkába kell állítanunk összes lelki erőnket, de földi természetünket az összes kívánsággal együtt keresztre kell szegeznünk. A keresztre feszítés többet jelent, mint azt sokan gondolják.

Folyamatos éberségre van szükség, hogy hűséges maradjunk mindhaláláig, és megvívhasd a hit nemes harcát, mígnem győztesként elnyered az élet koronáját. – *In Heavenly Places*, 117. o.

„Végezetre, atyámfiak, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében” (Ef 6:10).

Ezek az Istentől ihletett szavak ránk vonatkoznak. Különösen azokra érvényesek, akik romlott, züllött nép között élve törekszenek megtartani Isten parancsolatait, és ott kell világítaniuk...

„Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét” (Ef 6:13). Legyen az Ige az útmutatótok. „Vegyétek föl!” A Szentírásban megtalálható teljes fegyverzettel áll a rendelkezésetekre. „Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellent állhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel.” (Ef 6:13–14) – *That I May Know Him*, 346. o.

Amíg Isten gondviselését nem látjuk meg az örökkévalóság fényében, addig nem értjük meg, mivel tartozunk angyalai gondoskodásáért és közbelépéséért. A mennyei lények tevékenyen részt vettek az emberek ügyeiben. A villám fényéhez hasonló ragyogó ruhákban jelentek meg, vagy vándornak öltözve érkeztek az emberekhez, és elfogadták otthonuk vendégszeretetét. Gyakran működtek vezetőként olyan utasok számára, akiket szállás nélkül ért az éj; meghiúsították a pusztító szándékát, és elfordították a gonosz csapását.

Habár a föld uralkodói nem tudják: tanácskozásaikon gyakran angyalok szóltak. Az emberek saját szemekkel látták őket, és füleik hallották felhívásukat... Keresztülhúzták az ellenség számításait, feltartóztatták a gonoszt, amely kárt és szenvedést okozott volna Isten gyermekeinek...

Minden megváltott saját életéből érti majd meg az angyalok szolgálatát. Milyen csodálatos élmény lesz az, amikor beszélgetést folytathatnak azzal az angyallal, aki őrzőjük volt legkorábbi éveiktől kezdve! Aki vigyázott lépéseikre, és befedezte fejüket a veszedelem napján, velük volt a halál árnyékának völgyében, megjelölte nyugvóhelyüket, és aki először üdvözölte őket a feltámadás hajnalán! Megtudhatják tőle az isteni közbelépés történetét egyéni életükben, és a mennyei együttműködés szerepét az emberiségért végzett minden munkájában. – *Előtted az élet*, 304–305. o.

Március 8., vasárnap – Ismételt böjt és ima

A samaritánusok fáradhatatlan ellenállása „...elcsüggesztette Júda népét, és elrettentette őket az építéstől. Tanácsadókat béreltek föl ellenük Círus perzsa király uralkodásának egész idejében, Dárius perzsa király uralkodásáig, hogy meghiúsítsák szándékukat” (Ezsd 4:4–5). Hamis hírekkel gyanút ébresztettek a gyanakvásra könnyen rászédhető elmékben...

Míg Sátán arra akarta rávenni a Médó-Perzsa Birodalom legmagasabb méltóságait, hogy vonják meg kegyeiket Isten népétől, angyalok munkálkodtak a száműzöttek ügyéért. Az egész menny érdeklődéssel kísérte ezt a küzdelmet. Dániel próféta írásaiból bepillantást kapunk a jó és a gonosz közötti erők hatalmas harcáról. – *Próféták és királyok*, 571. o.

Közelebb kell kerülnünk Istenhez! Sokkal kevesebbet kell bevinünk a mindennapi életünkbe énből, és sokkal többet Jézus Krisz-

tusból és az Ő kegyelméből. A világ történelmének fontos szakaszában élünk. Minden dolgok vége elközelgett. Az idő homokja hamarosan leperreg. Nemsokára elhangzik majd a mennyben: „Meglett!” (Jel 21:6). „... Aki szent, szenteltessék meg ezután is ... aki fertilemes, legyen fertilemes ezután is.” (Jel 22:11) Bizonyoságtételeink legyenek határozottabbak, és kapaszkodjunk erősebben Istenbe. Nem tudom elfojtani az imádságot hajnali egy, kettő és három órakor. Kérem az Úrtól, hogy indítsa meg az emberek szívét. Az egész menny érdeklődéssel kíséri a földön folyó munkát. Szolgáló angyalok várakoznak a trónnál, hogy azonnal engedelmeskedve Jézus Krisztus parancsának, választ hozzanak a komoly, élő hittel felajánlott imákra. – *Szemelvények*, 2. köt., 376–377. o.

Isten képes és kész „teljesebben” adni szolgálóinak az erőt, amelyre szükségük van a próbatétel és megpróbáltatás idején. Talán úgy tűnik, hogy az Úr művének ellenségei jó és biztos alapokra fektették le terveiket.

A legsötétebb napokban se félj! Akkor sem, ha a látszat nagyon ijesztő. Higgy Istenben! Ő tudja, mire van szükséged. Nála van minden hatalom. Szeretete és könyörülete végtelen, kimeríthetetlen. Ne félj attól, hogy ígését nem váltja be! Ő az örök igazság. Soha nem változtatja meg szövetségét, amelyet az Őt szeretőkkel kötött. Szükségletük szerinti erőt ad szolgálóinak. Pál apostol tanúsította: „És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el...”

Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.” (2Kor 12:9–10) – *Próféták és királyok*, 164. o.

Március 9., hétfő – Látomás a fejedelemről

„Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig. Kívánatos étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét. ... És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi arannyal övezve. És teste olyan, mint a társiskó, és orcája olyan, mint a villám, és szemei olyanok, mint az égő szövétnekek, karjai

és lábatája, mint az izzó ércnek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.”

Ez a leírás egyezik Jánoséval, amikor néki Patmosz szigetén Krisztus megjelenik. Istennek eme Fia jelent meg Dánielnek is. Az Úr egy másik mennyei követtel jön Dánielhez, hogy megmutassa neki az utolsó napok eseményeit.

A világ Megváltója által kinyilatkoztatott igazságok azoknak adatnak, akik úgy kutatják azokat, mint a rejtett kincset. Dániel már élemedett korú ember volt. Életének java részét egy fényes, pogány királyi udvarban töltötte, ahol a nagy birodalom ügyeivel kellett foglalkoznia. Mégis időt szakít arra, hogy magát Isten előtt megalázva a Mindenható tanácsát kutassa. Kérésére feleletképpen világosságot nyert a magasból azok számára, akik az utolsó napokban élnek. Milyen komolysággal kell keresnünk tehát az Urat, hogy értelmet ajándékozzon mennyei igazságainak felfogására! – *Megszentelt élet*, 49–50. o.

Semmi sem történhet a Mindenható tudta nélkül. Életünk egyetlen mozzanata sem ismeretlen Alkotónk előtt. Míg az ösellenség folyvást ártalmas gonoszságokat akar megvalósítani, a mi Istenünk mindet meg hiúsítja, hogy ne árthasson engedelmes, benne bízó gyermekeinek... A hit és alázat csodás leckéit tanulhatjuk meg, amint nyomon követjük Isten teremtményeivel való bánásmódját. Az Úr keveset tehet az emberek gyermekeiért, mivel tele vannak kevélységgel, hiú becsvágygyal. Magukat magasztalják, a maguk erejét, műveltségét, bölcsességét tartják nagyra. Isten kénytelen csalódást okozni reményeiknek, meg hiúsítani terveiket, hogy megtanuljanak benne bízni. Minden képességünk, erőnk Istentől ered; semmit sem tehetünk a tőle nyert erőttől függetlenül...

Az Úr azt akarja, hogy minden kötelességünkben, életünk minden ügyében Őt fogadjuk el védelmezőnkül, vezetőnkül. – *A Te Igéd igazság*, 3. köt., 1141. o.

Napról napra folyik a küzdelem a jó és gonosz között. Miért van az, hogy az előnnyel és lehetőséggel rendelkezők közül sokan nem értik meg e küzdelem hevedését? Pedig ismerniük kellene a helyzetet. Isten az uralkodó. Legfőbb hatalmával tartja féken és ellenőrzi a föld hatalmasságait. Eszközein keresztül végzi a munkát, amelyet a föld megalapítása előtt elrendelt. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1173. o.

Március 10., kedd – Az angyal érintése

Dániel az igazi megszentelődés példája volt. Hosszú életét az Istenért végzett nemes szolgálatban töltötte. „Kedves férfiú” volt a menny szemeiben (Dn 10:11). De ahelyett, hogy tisztának és szentnek tartotta volna magát, ez a megbecsült próféta azonosult Izráel igazán bűnös voltával, amint Isten előtt esedezett népe érdekében: „Mert nem a mi igazságunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük eléd a mi esedezésünket... Vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk... És még szóltam és imádkoztam, s vallást tettem az én bűnömről és az én népemnek, az Izráelnek bűnéről.” (Dn 9:18, 15, 20)...

Akik a Golgota keresztyének árnyékában járnak, nem magasztalják fel önmagukat, nem tesznek dicsekedő kijelentéseket, miszerint szabadok a bűntől. Érzik, hogy bűnük okozta a haláltusát, amely megtörte Isten Fiának szívét, és ez a gondolat megalázkodáshoz vezeti őket. Akik a legközelebb élnek Jézushoz, azok értik legtisztábban az emberiség esendőségét és bűnös voltát; egyetlen reményük a megfeszített és feláldozott Üdvözítő érdemében van. – *Maranatha*, 235. o.

Mielőtt az angyal feltárta Dániel előtt azokat az érdekesítő próféciákat, amelyek számunkra, vagyis azok teljesedésének szemtanúi számára írtak meg, így szólt: „Légy erős, és bizony erős” (Dn 10:19). Nekünk is részünk lehet a Dániel előtt feltárt dicsőségben, hiszen számunkra, az Isten végidőben élő népe számára adatott, hogy határozott hangon szólaltassuk meg a trombitát. – *Szemelvények*, 3. köt., 390. o.

„És egyedül én, Dániel láttam e látomást... és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm.” (Dn 10:7–8) Hasonló tapasztalatban lesz részük mindazoknak, akik valóban szentek. Minél tisztábban látják Krisztus nagyságát, fényességét és tökéletességét, annál élénkebben érzékelik saját gyengeségüket és tökéletlenségüket. Akkor többé nem állítják, hogy tökéletes a jellemük. Mindarról kiderül, ami korábban önmagukban igaznak és kellemesnek tűnt, hogy méltatlan és romlott Krisztus tisztaságához és ragyogásához viszonyítva...

Annaira nagy volt a Dánielnek kinyilatkoztatott mennyei fény, hogy képtelen volt azt elviselni. Ekkor a mennyei küldött eltakarta jelenlétének ragyogását, és a próféta előtt úgy jelent meg, „mint egy ember fia” (Dn 10:16). Mennyei erővel ruházta fel az igaz hívő embert, hogy képes

legyen végighallgatni az Istentől kapott üzenetet. Az ember csak akkor állítja, hogy büntelen és szent, ha téves felfogással rendelkezik Krisztussal kapcsolatban. – *Krisztushoz hasonlóan*, 90. o.

Március 11., szerda – A nagy küzdelem

Utasítást kaptam, hogy rázzam föl a gyülekezeteket. Láthatatlan, természetfeletti ellenséggel kell küzdenünk. Fel kell öltöznünk Isten teljes fegyverzetét, hogy képesek legyünk megvívni a mindennapi csatákat.

Arra bátorítom azokat, akik világosságot és tudományt kaptak, hogy imádkozzanak buzgóbban, és legyenek az „Úrnak segítségére.” De ki ez a hatalmas ellenség? Azok a hatalmak, akik Dániel idejében akadályozták a mennyei küldötteket, hogy a perzsa királyt meggyőzzék mindarról, amit tennie kellett volna.

Krisztus második eljövetele hirdetésének munkája ugyanaz, mint amit Keresztelő János, a Megváltó előhírnöke végzett az első eljövétel idején. Hirdetnünk kell a világnak: „Elközelgett az Úr nagy napja.” „Készüljetek találkozni Istennel!” Az eddigiéknél sokkal többet kellene dolgoznunk. – *Krisztushoz hasonlóan*, 201. o.

Az angyal szavai: „Én Gábiel vagyok, aki az Isten előtt állok” (Lk 1:19) jelzik, hogy a mennyei udvarban magas tisztséget tölt be. Amikor Dánielnek hozta az üzenetet, ezt mondta: „Senki sincsen, aki énvelem tartana ezek ellenében, hanem csak Mihály [Krisztus], a ti fejedelmetek.” (Dn 10:21) A Megváltó ezt mondja Gábielről a Jelenések könyvében: „Elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté szolgájának, Jánosnak.” (Jel 1:1) Jánosnak az angyal kijelentette: „Szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, a prófétáknak” (Jel 22:9). Milyen csodálatos, hogy Isten azt az angyalt választotta ki, hogy szándékait feltárja a bűnös embernek, aki rangban közvetlenül Isten Fia után következik. – *Jézus élete*, 99. o.

Isten művében mindazoknak helye van, akik önfeláldozó lelkülettel rendelkeznek. Ünnepeles feladatunk van. Isten férfiakat és nőket hív el, akik készek lelki erőfeszítéseket tenni, és művére szentelni magukat. Olyan emberekre van szükség, akik még a nehézségek ellenére is töretlenül haladnak előre, és ezt mondják: „Nem esünk el, és nem csüggedünk!” Olyan emberekre van szükség, akik meg tud-

ják erősíteni mások próbálkozásait is a munkában. Férfiakra és nőkre van szükség, akik által Isten munkálkodhat, és akiknek a szíve felzántott új ugar...

Ó, milyen sok ember figyelmét ragadták meg az élet apró dolgai, pedig önmehtagadással és áldozatkészséggel nemes munkát végezhetnének! Ők azonban vakok, nem látnak a távolba. Bolhából elefántot, elefántból pedig bolhát csinálnak. Olyanok lettek, mint kiszáradt patakok, mivel nem osztják meg másokkal az élet vizét. – *Krisztushoz hasonlóan*, 201. o.

Március 12., csütörtök – A győztes fejedelem

Amikor Krisztus és az angyalok közeledtek a sírhoz, Sátán és angyalai is megjelentek a sírnál, és őrizték Mózes testét, hogy el ne vigyék. Amikor Krisztus és angyalai közeledtek, Sátán ellenállt közeledésüknek, de Krisztus és angyalainak dicsősége, hatalma visszavonulásra kényszerítette. Sátán követelte Mózes testét egyetlen törvényszegése miatt, de Krisztus Atyjára hivatkozva szelíden szólt hozzá: „Dorgáljon meg téged az Úr” (Júd 9). Krisztus megmondta Sátánnak, tudja, hogy Mózes alázattal megbánta azt az egy bűnét, így nincs szennyfolt jellemén, és neve elhomályosulhatatlanul szerepel a menny könyveiben. Ekkor Krisztus feltámasztotta Mózes testét, amelyet Sátán magának követelt. – *A megváltás története*, 173. o.

Mivel az egész rituális rendtartás Krisztust jelképezte, nélküle értéktelenné válik. Amikor a zsidók Krisztust halálra adták, megpecsételték tagadásukat, és ezzel mindent elvetettek, ami értelmet adott a templomnak és a szolgálatoknak. A templomot megfosztották szentségétől. Lerombolásra ítéltetett. Attól a naptól fogva az áldozatok és a velük összefüggő szolgálatok értelmetlenek voltak. Csakúgy, mint Kain áldozata, ezek sem fejezték ki a Megváltóba vetett hitet. Krisztus megfeszítésekor a templom belső függőnye a tetejétől az aljáig kettéhasadt, ami azt jelképezte, hogy megtörtént a végső nagy áldozat, és az áldozati rendszer örökre véget ért.

„Három nap alatt megépítem azt” (Jn 2:19). A Megváltó halálával a sötétség hatalmai látszólag felülkerekedtek, és örvendeztek győzelmükön. De József kölcsönadott sírjából Jézus jött ki győztesen. „Lefegyverezvén a fejedelemségeket és hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk.” (Kol 2:15) Halálának és feltámasztásának

erejében Ő szolgája lett „ama szent helynek és amaz igazi sáturnak... amelyet az Úr és nem ember épített” (Zsid 8:2). – *Jézus élete*, 165. o.

Isten megváltási terve alapján azonban Krisztusnak meg kellett ismernie az éhséget, a szegénységet és az emberi élet minden tapasztalatát. Az embernek is rendelkezésére álló erővel Krisztus kiállta a kísértést. Megragadta Isten trónját, és nincs az a férfi vagy nő, akinek ne lenne lehetősége ugyanerre a segítségre Istenbe vetett hit által. Az ember isteni természet részesévé válhat. Nincs olyan lélek, aki ne hívhatná segítségül a mennyet a kísértések és próbák alkalmával. Krisztus eljött, hogy feltárja hatalmának forrását, hogy az ember soha ne támaszkodjon saját erőtelen, emberi képességeire.

A győzedelmeseknek meg kell feszíteniük lényük minden erejét. Gyötrődve kell könyörögniük térdükön Isten előtt az isteni hatalomért. Krisztus azért jött, hogy példaképünk legyen, és megismertesse velünk, hogy isteni természet részesévé válhatunk. Hogyan? Megszabadulván a romlástól, amely a kívánság által van a világban. Sátán nem aratott győzelmet Krisztus felett. Nem tette lábát a Megváltó lelkére. Noha megsebezte sarkát, a fejét nem érintette. Krisztus saját példájával bebizonyította, hogy az ember képes bűn nélkül megállni. Az embernek lehet hatalma a gonosz megtagadására. Ezen a hatalmon sem a föld, sem a halál, sem a pokol nem vehet diadalmat. Ez a hatalom a Krisztuséhoz hasonló győzelemre képesíti az embereket. Az isteni és az emberi természet egyesülhet bennük. – *Szemelvények*, 1. köt., 408–409. o.

Március 13., péntek – További tanulmányozásra

Tapasztalatok és látomások: „Isten szeretete népe iránt” című fejezet.